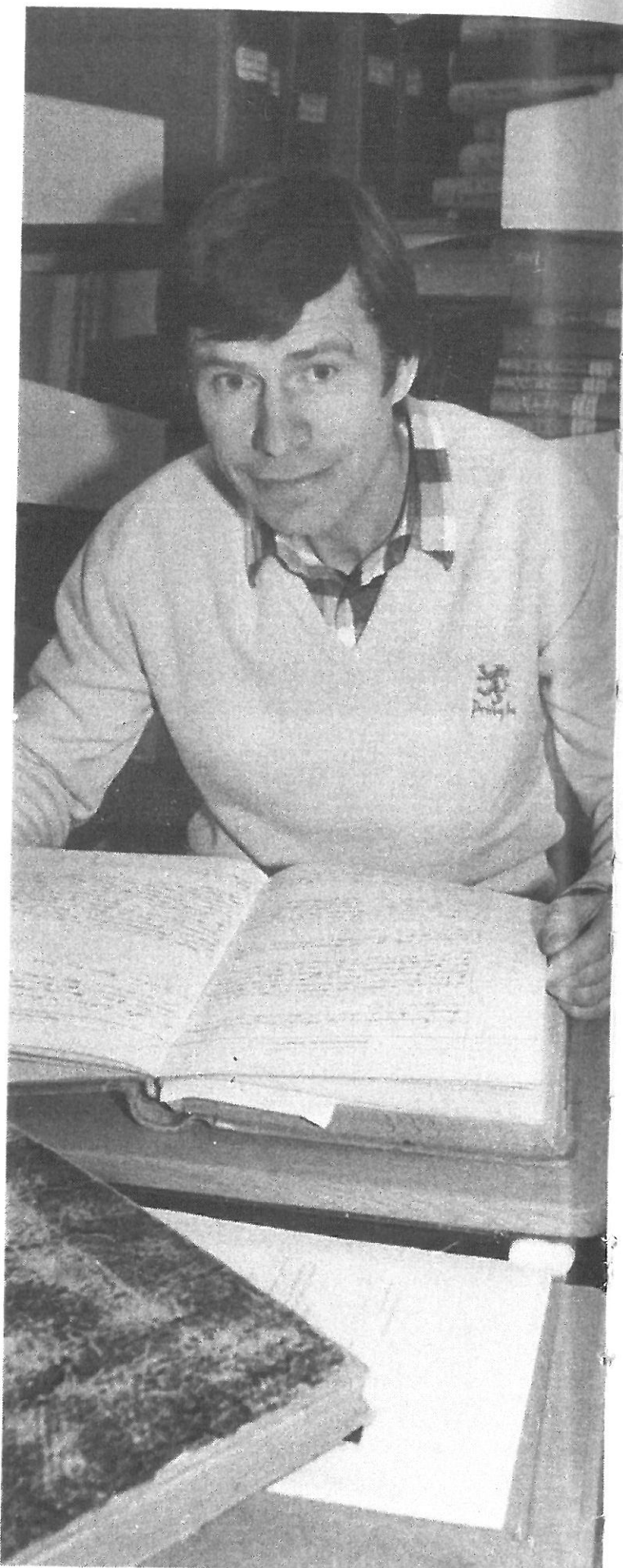

**Diakonhjemmet
i kirke og samfunn
i 100 år**

Historien skal skrives

Det norske Diakonhjem er i ferd med å runde sine første 100 år. Det skal gjøres opp en 100-års status hvor Diakonhjemmet ikke bare skal feire seg selv og den tyngde og verdighet alderen i seg selv gir. Institusjonen skal først og fremst sees ut fra sin rolle i kirken og samfunnet.

Når noe skulle festes til papiret som en redegjørelse for Diakonhjemmets 100-årige historie, var det for tidligere forstander Rolf Lein maktpåliggende at dette skulle skje som resultat av et kvalifisert vitenskapelig arbeid. Forstander Geir Gundersen fremhever at historien, personer og årstall ikke skal få lov å spille hovedrollen i en slik avhandling. De historiske hendingene skal være kuliss for å få frem de strømninger, strategiske overveielser og påvirkninger utenfra som har skapt Diakonhjemmet slik det er i dag.

Diakonhjemmets hovedstyre avsatte 2 1/2 årsverk for å få utført arbeidet og i august i år tiltrådte amanuensis Gunnar Stave fra distriktshøgskolen i Volda. Gunnar Stave vil være kjent for mange blant annet som tidligere timelærer ved Diakonhjemmets Sosialhøgskole. Han har nå permisjon fra sin stilling i Volda hvor han underviser i sosiologi ved barnvernslinja og linja for kristendom og menighetsarbeid (KM-linja). I den tiden han nå er engasjert med Diakonhjemmets historie, er han ansatt i Møreforsikring, som har den administrative ledelse av prosjektet.

– Ut fra tema og mitt eget interessefelt var det egentlig ikke vanskelig å si ja, innrømmer Gunnar Stave. – Jeg ser det som en stor utfordring å skrive om denne institusjonens 100-årige historie med den vekt det er lagt på å se Diakonhjemmet i forhold til dets rolle i kirke og samfunn. Men vegret meg, har jeg, på grunn av prosjektets omfang, og hvor vidt det var mulig å få dette ferdig i løpet av to år. Gunnar Stave har jo fulgt med institusjonen fra sidelinjen de siste 10-15 år, og medgir en sterk interesse for helse- og sosialpolitikk og kirkelige institusjoner med deres utdanninger.

– Jeg tente på at prosjektet tar utgangspunkt i problemstillinger og ikke nødvendigvis en historie-fremstilling fra dag til dag. De hundre år skal selvsagt være med, men mer for å belyse problemstillingene enn som kronologisk fremstilling, sier Gunnar Stave.

– Da har vel historikermiljøet reist bust?

– Jeg har ikke fått noen direkte negative rekaksjoner på dette. Men man kan jo undre seg over hvorfor man har valgt en sosiolog og ikke en historiker til å lage et jubileumsdokument, sier Gunnar Stave med et lurt glimt, og henviser til at det er oppdragsgiver som har lagt premissene og vært opp-tatt av spillet mellom institusjonen og omgivelsene. – Det man har spurt seg om, er hvilke krefter det er som har skapt den institusjon som nå skal feire sine 100 år.

Gunnar Stave pendler for tiden mellom Volda og Diakonhjemmet hvor han graver seg ned i gamle protokoller og støv i Diakonhjemmets arkiv. Til å bistå seg har han fått en prosjekt-gruppe med Einar Vetvik som leder. Der sitter også Gunnar Heiene ved MF, arkivar Arne Bugge Amundsen, sosiolog Håkon Lorentsen og historiker Trond Nordby.

Hjemme i Volda har han foruten sitt kontor ved Møreforskning også sitt hjem med kone og tre jenter.

LKA

